

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen af 9. december 1994 om sikkerhed for FN-personel samt personel knyttet til FN.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 11/1 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helen Beim (S):

Apropos den forrige diskussion: Her er jo netop en ratifikation af en konvention, som har været til behandling i FN-systemet. Det er konventionen om sikkerhed for FN-personel samt personale knyttet til FN og FN-opgaver over hele verden. Det er en konvention på bare 29 artikler, men det er så sandelig væsentligt, hvad der står i de 29 artikler.

10 lande har på nuværende tidspunkt undertegnet og sendt konventionen frem til resten af FN-kredsen. Deriblandt er Norden, og i Norden har Danmark gjort en særdeles aktiv indsats, idet vi jo i Danmark under arbejdet med oprettelsen af den internationale enhed for alvor var inde i diskussioner om øget sikkerhed, og hvilken type retssikkerhed FN-personel har, når man er udsendt i disse vigtige opgaver såvel for det internationale samfund som fredsbevarende opgaver og andre humanitære opgaver.

Der er grund til her under førstebehandlingen at rose, at man i FN-systemet har arbejdet meget præcist, meget konkret og på ganske kort tid. Problemet blev jo rejst så sent som i efteråret 1993 af New Zealand, var til behandling i efteråret 1994, og allerede nu i januar 1995 har regeringen ratifikationsforslaget parat til Folketinget til beslutning.

Det er som sagt i helt klar dansk interesse, at

så mange lande som muligt hurtigt ratificerer, og der er derfor slet ingen tvivl om, at vi fra Socialdemokratiets side vil medvirke til, at sagen får en hurtig gang i Folketinget. Vi hilser det med stor interesse, at man også tager den side af sagen op i det mangesidede og mangfoldige arbejde, vi har i FN-regi.

Knud Enggaard (V):

Venstre er for det beslutningsforslag, vi her behandler, om, at Danmark ratificerer konventionen af 9. december 1994 om sikkerhed for FN-personel samt personel knyttet til FN.

Det er også godt, at Danmark har været så aktiv i tilblivelsen af denne konvention, som tilfældet er, og at vi på allerhøjeste niveau har været repræsenteret i FN i forbindelse med det forberedende arbejde, som det fremgår af bemærkningerne til forslaget.

Der er mange interessante perspektiver i dette forslag til konvention med henblik på beskyttelse af udsendt personel, det være sig militært som civilt.

Jeg tror imidlertid, det kan være vanskeligt umiddelbart at bedømme rækkevidden af en sådan konventions virkning på det faktiske forløb. Jeg tror, at udvalget bør tage anledning til at belyse en række forskellige eksempler på den faktiske virkning. Jeg skal afstå fra i denne forhandling at spørge udenrigsministeren om hans vurdering af en række konkrete situationer, som man kunne forestille sig, men jeg tror, det er vigtigt, at vi får et omrids af, hvad man kan forvente sig vil være effekten.

Jeg tror i øvrigt, at Folketingets Forsvarsudvalg på samme måde ville have en interesse i at blive delagtiggjort i disse vurderinger, sådan at vi ikke lever i en situation med et forkert indtryk af en sikkerhed, som måske ikke er til stede, men at vi kender rækkevidden af det, vi her har at gøre med.

Jeg opfatter det på den måde, at når 22 nationer har undertegnet – ratificeret – konventionen, træder den i kraft. Men det er vel med sådanne konventioner på den måde, at der skal flere parter til, før man kan sige, at effekten helt er den, som man kunne ønske sig, og rent konkret vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, hvornår han forventer at de serbiske bosniere ratificerer aftalen. Det er vel ikke forudset, ligesom stammerne i Somalia vel ikke forventes omfattet af det.

Det er lande, vi taler om, og derfor er nogle parter mere forpligtet end andre, men der skal